

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Firenze (Włochy) w dniu 4 czerwca 2024 r. – GK/Ministero dell’Interno, Commissione Territoriale per la Protezione Internazionale – Sezione di Perugia

(Sprawa C-388/24, Oguta ⁽¹⁾)

(C/2024/5213)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Firenze

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: GK

Druga strona postępowania: Ministero dell’Interno, Commissione Territoriale per la Protezione Internazionale – Sezione di Perugia

Pytania prejudycjalne

- 1) Przede wszystkim, czy prawo Unii, a w szczególności art. 36, 37 i 46 dyrektywy 2013/32/UE ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie wskazało dane państwo jako bezpieczny kraj pochodzenia z wyłączeniem kategorii osób zagrożonych, wobec których nie ma zastosowanie domniemanie bezpieczeństwa, i czy, w związku z tym, w takim przypadku, państwa tego, jako całości, nie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia dla celów rzeczonyj dyrektywy?
- 2) Ewentualnie, w przypadku gdyby ten sposób wskazywania [danego państwa jako bezpiecznego kraju pochodzenia] nie miałby zostać uznany w sposób bezwzględny za zakazany przez prawo Unii, czy owe prawo stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który zezwala na wskazywanie danego państwa jako bezpiecznego kraju pochodzenia z wyłączeniami w odniesieniu do określonych osób, które z uwagi na ich liczbę i rodzaj są trudne do ustalenia, mając na względzie ograniczone ramy czasowe procedury przyspieszonej (w szczególności „Więźniowie; Osoby niepełnosprawne fizycznie lub umysłowo; Albinosi; Nosiciele wirusa HIV; Społeczność LGBT; Ofiary dyskryminacji ze względu na płeć, w tym ofiary i potencjalne ofiary okaleczania żeńskich narządów płciowych; Ofiary handlu ludźmi; IDP [Osoby wewnętrznie przesiedlone]; Dziennikarze; Członkowie IMN [Islamic Movement in Nigeria, islamskiego ruchu w Nigerii]; Przedstawiciele IPOB [The Indigenous People of Biafra, rdzennych mieszkańców Biafry]”), a zatem, czy w tym przypadku, kraj jako całość nie może zostać uznany za bezpieczny kraj pochodzenia do celów rzeczonyj dyrektywy?

⁽¹⁾ Niemiejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (przekształcenie) (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).